

רחוב שמעון רוקח 21

יוסף חיים ברנר, סופר
(1921-1881)

החשובים נמנים "בחורף", "מסביב לנקודה", "מכאן ומכאן", "שכול וכשלוך". בנוסף לכתביה עסק ברנר בעריכה ובתרגום. תרגם את "החטא ועונשו" של דוסטויבסקי ואת "בעל בית ופועלו" מאת טולסטוי. סייע לפריצתו של ש"י עגנון בפרסום סיפורו "והיה העקוב למישור" בכתב העת "הפועל הצעיר" ב-1912. חייו ויצירתו של ברנר שימשו נושא למחקר ולהשראה של מיטב היוצרים והחוקרים הישראלים ומאות ספרים ומחקרים פורסמו עליו, החל ב"מדרש פסיכואנליטי" על יצירתו מנקודת ראותה של הפסיכואנליזה הפרוידיאנית שכתב דב סדן, וכלה בספריהם של מרדכי קושניר, נורית גוברין, מנחם ברין, חיים באר, א"ב יהושע ורבים אחרים. ב-2008 פרסמה פרופסור אניטה שפירא ביוגרפיה מקיפה על חייו.

הבית שבו נרצח י"ח ברנר

נולד באוקראינה וילדותו עברה עליו בלדות קשה. ב-1902 גויס לצבא הרוסי אך הצליח להשתחרר בהתערבות תנועת ה"בונד" שאליה הצטרף בנערותו. בשנים 1906-1907 התגורר בלונדון ושם ערך והוציא לאור כתב עת ספרותי ששמו "המעורר". עלה לארץ-ישראל ב-1909 ועסק בחקלאות מתוך רצון להגשים את הרעיון הציוני, אך הוא לא הסתגל לעבודת האדמה ונטש אותה לטובת הספרות וההוראה בגימנסיה "הרצליה". ברנר היה מעורב בחיי החברה והתרבות בארץ והשתתף בוועידת היסוד של ההסתדרות הכללית. במאי 1921 נרצח ברנר בפרעות תרפ"א שהחלו בבית הקברות הסמוך לביתו בשכונת אבו-קביר, שבאותה העת היתה חלק מיפו (היום הוא רחוב קיבוץ גלויות). סמוך למקום הירצחו שוכן "משכן ברנר וחבריו", המשמש מרכז ה"נוער העובד והלומד" ומוצגת בו תערוכת הנצחה. דרכו הספרותית של יוסף חיים ברנר החלה ב-1902, כשהיה בן עשרים ואחת בלבד, כשפורסם סיפורו הראשון בעיתון "המליץ". באותה שנה יצא לאור בווארשה ספרו "מעמק עכור". הסיפור הראשון שכתב בארץ-ישראל היה "בין מים למים". עם ספריו